

Pace mondială?

Ce frumos mai sună aceste două cuvinte.
Dar încă realizarea lor?

Ce rai pământesc ar însemna pentru biata
oropsită omenime postbelică?

Între problemele de importanță proemi-
nentă și de o formidabilă repercusiune asupra
viitorului omenimii, carea preocupă mintea și
străduința confeselor tuturor popoarelor, este in-
contestabil cea a păcii mondiale.

Încă prin luna lui Ianuarie a. e. s'a fost
sesizat la Geneva în Șvițera areopagul euro-
pean, compus din cei mai selecți reprezen-
tanți ai continentului, cu tendința de a stabili
și cimentea un raport mai fericit între popoarele
lumii, după carele cu atâta dor și nesaț ahtiază
îndeosebi acelea cari au trecut prin ravagiile
și grozăviile apocaliptice de lugubră amintire
ale războiului mondial.

Promotorul acestei întruniri a fost desigur
convingerea, că națiunile, bazate numai pe ar-
mele și uneltele ucigătoare, nu-și pot asigura
un viitor mai bun și mai scutit de mizeriile
însăpământătoare de tot soiul, pe cari trebuie
să le îndure acum, după terminarea măcelului
ce s'a finalizat, precum și concluzia logică și
firească de a se putea ajunge numai pe temeiul
unei desarmări generale și imediate la realiza-
rea acestui ideal mondial, adică a păcii uni-
versale. Numai prin realizarea ei s'ar ajunge
simultan și la lățirea împărăției lui Dumnezeu
pe acest pământ.

O deosebită cinste i-s'a făcut cu acea o-
cazie scumpei noastre patrii României-Mari, prin
alegerea ilustrului ei fiu a D-lui Nicolae Titu-
lescu de președinte al Societății Națiunilor.
Este indiscutabil faptul, că D-Sa, în distinsa
calitate de președinte, a contribuit cu tot apor-
tul și efortul talentului și a capacității rare, re-

cunoscute chiar de adversarii săi cel mai im-
placabili, la învederarea cât mai lămurită a di-
feritelor chestiuni și probleme de caracter eco-
nomic, financiar, social etc.

Că totuși nu s'a putut ajunge imediat la
rezultat practic și efectiv ce privește problema
desarmării generale, — desigur cea mai difi-
cilă și mai delicată dintre toate puse pe tapet, că
apoi acea problemă a ajuns la punctul mort,
vina trebuie căutată și aflată în lipsa sincerității,
condiție „sine qua non”, lipsită la baza de-
liberărilor.

Deși s'a accentuat necesitatea desarmării
și punerea ei în practică neîntârziată, totuși nu
s'a designat cine să fie începătorul acelei ac-
țiuni obligatoare pentru toate popoarele cari
sânt înglobate în sânul Ligii.

În chipul acesta inițiativa și demersurile
luate în vederea înfăptuirii păcii și-au păstrat
mai mult caracterul platonice, iar întreaga ac-
țiune — deși laudabilă — poate fi cel mult
comparată cu invenția doctorului Paracelsus,
inventatorul elixirului vieții, carele s'a compro-
mis însă prin decesul său prematur. (Dr. Gri-
gorie Comșa: Cheia sectelor religioase din Ro-
mânia.)

Oare ce încredere ne poate inspira o ac-
țiune de felul celei arătate, care dovedește mai
mult neîncrederea și ipocrizia în locul sinceri-
tății, și falsitatea în locul adevărului și al drep-
tății. Cel mult dacă ne reamintește vechiul a-
devăr al dictonului străbun: „De vrei pace, fi
gata de războiu.”

Aceasta o verifică pe deplin înarmarea
pe'ntrecute a puterilor mari din Europa, iar a-
tunci la ce bine ori folos servește omenimii
mult trâmbișata cultură a veacului XX-lea?

Dacă inițiatorii păcii ar fi însă mai adânc
pătrunși de vecinica și nealterabila valoare
etică a învățăturilor divine, depuse în „Car-
tea vieții”, întrucât dânșii ar fi mai adânc con-

vinși despre sublimul adevăr al preceptelor mântuitoare; dacă acelea ar avea o mai adâncă repercusiune asupra conștiinței tuturor supra-pușilor popoarelor, în acel caz desigur, că harul Atotputernicului s'ar revărsa mai cu de-a-dinsul și mai îmbelșugat asupra lor și asupra acțiunii interprinse de dânșil. Dealtfel tot pentru aceasta se roagă la toate slujbele ei și S. Biserică ortodoxă prin ectenia: „Pentru pacea a toată lumea.....Dumnuului să ne rugăm“.

Numai atunci își vor merita acei ostentori întru realizarea păcii numele de adevărați pacificători și vor dobândi sincera recunoștință și dragoste a tuturor neamurilor pentru lățirea împărăției cerești pe pământ și a păcii între oameni.

Numai atunci se va putea nimici hydra fioroasă și amenințătoare cu răzbunare și revanșă.

Până atunci însă ideea păcii mondiale nu încetează a rămânea în mintea și'n conștiința îngrijorată a multora o înșelătoare „fata morgana“, sau o simplă chimeră mitologică.

Lucian Lungu
preot ort. rom.

Dumineca bolnavilor în Buteni.

Omul poate nicicând nu se simțește mai părăsit de Dumnezeu și de semenii săi, decât atunci, când se află pe patul suferințelor. Un cuvânt de mângâiere, un mic ajutor material sau moral devine pentru bolnav balsam de vindecare.

Nu voi putea uita niciodată duloșia cu care m'au întâmpinat bolnavii unui sanator, nici sentimentul de recunoștință al lor, după reconvașcență. Intemeiat pe o profundă cunoaștere a naturii omenești, creștinismul fixează cercetarea bolnavilor, între faptele îndurării trupești. Într'adevăr, ce poate fi mai sublim, decât urmarea pildei Mântuitorului Hristos în fața durerilor și a suferințelor sociale! Dacă Fiul lui Dumnezeu s'a înduioșat și a venit în ajutorul neputințelor omenești, cu cât mai vărtos noi, oamenii păcătoși avem datoria, de a ne mângâia, unii pe alții și a veni într'ajutorul celor neputincioși și bolnavi.

Prea Sfințitul Grigorie, atunci când a binevoit să dispună cu sentiment adevărat arhiereșc și de principe bisericesc, instituirea du-

minecii bolnavilor, a reinviat acțiunea socială a Bisericii lui Hristos, cristalizată în datoria cercetării bolnavilor. Cu acest prilej s'a-dovedit din nou, că creștinismul nu este o filozofie steapă de cabinet, nici o doctrină utopică, ci o forță vie; un duh de viață făcător, pornit de sus, dela Dumnezeu, în vederea prefacerii sufletului omeneșc și a durerilor sociale pământiești.

În Buteni, slujitorii sfântului altar, cu ajutorul Doamnelor și Domnilor din elita societății românești, au căutat să pună în practică frumoasele idei misionare ale Prea Sfințitului Stăpân. În 9 Martie a. c. după masă preoții localnici au ținut o consfătuire cu elita societății românești, având concursul binevoitor al medicului de circumscripție Dr. Felter.

Având lista bolnavilor din comună, s'au împărțit bolnavii în număr de 19 în trei sectoare, pentru cercetare. În 10 Martie s'a slujit sf. Liturghie în sobor. S'au făcut apoi rugăciuni pentru cei bolnavi. S'a predicat despre datoria cercetării bolnavilor. Intregul serviciu a făcut bună impresie asupra celor asistenți, între cari au fost Doamnele și Domnii intelectuali din Buteni.

Cheta aranjată pentru ajutorarea bolnavilor a dat frumos rezultat material. După masă, la ora 3, preoții localnici au cercetat pe toți bolnavii din comună, li s'au făcut serviciul gratuite și li s'a înmanuat și ajutor material în numele lui Hristos, după gravitatea boalei. Doamnele din elita societății încă au cercetat pe bolnavi, ducându-le mâncări calde, prăjituri, și bani, precum și mângâiere sufletească creștină.

Meritul principal este al preoților din loc pâr. I. Cosma, f.-adm. protopop și Iuliu Bodea paroh, în colaborare cu actualul șef tractual. Laudă și recunoștință se cuvine apol Doamnelor Alexandra Cosma, Dna Bodea, Dna Drincu, Protopopesa Lungu, Dna Dr. Grozda, Dna Dr. Dan, Dna Dr. Muntean, Dna Berdan, Dna Giurgiu, Dna Ganea, precum și Dlor Dr. Grozda, Dr. Dan, Dr. Muntean, Dl. avocat Berdan, Dl. Director Giurgiu și tuturor credincioșilor dreptmăritori.

Dumineca bolnavilor a dovedit din nou rolul social la care este chemată Biserica. Cu bunăvoință și înțelegere se pot realiza multe lucruri bune. Bunul Dumnezeu să răsplătească tuturoara, celorce s'au ostentit a sluji fraților celor mai mici.

Raportor.

Invățământul teologic.

Ideea unificării învățământului teologic la noi a obsadat mințile multora. S'au auzit multe voci în această chestiune, dar nu toate au avut același sunet, variind împreună cu răsunetul lor.

Frații din v. regat preconizează ideea înlocuirii actualelor Academii teologice, existente în Ardeal, prin Seminarile existente în v. regat.

Cu toți așteptăm unificarea învățământului teologic. Dar noi, cei din Ardeal, niciodată nu vom putea împărtăși părerile fraților din v. regat în această chestiune.

Oridecâteori s'a pus pe tapet chestiunea unificării acestui învățământ, totdeauna frații din v. regat au vădit un oarecare dispreț și au scuipat ironii la adresa Academicilor, fără ca ei să fie măcar un pic justificați în părerile lor.

Noi nu contestăm faptul că Seminarile din v. regat sunt foarte adaptate împrejurărilor și corespund cerințelor locale pe unde dăsele există. Preotului absolvent de Seminar îi este corespunzător cutare sat și poate fi în concordanță cu învățătorul și cu autoritățile locale, ca perceptorul, cu 4—5 clase primare, cu primarul și notarul, idem, nepătrunși încă în simplitatea lor, de spiritul anticlerical al timpului. Dar ar fi bine ca frații din v. regat să studieze mai de aproape posibilitățile înlocuirii Academicilor din Ardeal prin Seminarile clericale, pentru laicii din Ardeal, mai ales pentru pătura cultă, un preot cu Seminar, față de vechii preoți. I-s'ar diminua considerația chiar din partea celorlalte confesiuni de aici.

Ar fi necesară unificarea învățământului teologic, dar frații din v. regat, acela care sunt pătrunși de spiritul acestei unificări, să nu fie altoiți cu atâta dispreț în vinele lor față de Academicile de Teologie.

Credem că Acad. acestea au mult mai mare rol de cum îl vede un mlop dela „Graul Vremii”, care-și lăcărea articolul ironic, dar ignorant: „Fă-mă Doamne absolvent de Academie”.

P. Deheleanu.

Scrisoare deschisă adresată unor frați preoți.

Rândurile și gândurile ce urmează, mi-au frământat conștiința de mult: de când am auzit și am văzut prima ridicare împotriva episcopatului. De atunci, de câte ori s'au repetat astfel de leșiri din disciplina canonică și ierarhică, m'am întrebat:

„Nu avem noi altceva mai bun de făcut, decât să ne ridicăm împotriva ierarhiei? Nu ne dă ea directive, nu ne reprezintă, nu ne apără cu demnitate? Sântem noi, preoții, la o așa înălțime a chemării, în-

cât să ne putem ridica și în contra hotărârilor Sfântului Sinod? Avem dreptul și e cazul, să facem acest lucru cu atâta ușurință? Cine poartă răspunderea cea mare și cine reprezintă succesiunea apostolică?”

Socotim că a comis mare greșală celce spunea că între preot și episcop nu e mare deosebirea, — că „nu e superioritate, ci o majoritate a virtuții”. Să se pună la mijloc problema succesiunii apostolice: O reprezintă episcopul, sau preotul? — și răspunsul, credem că nu dă prilej de interpretări contradictorii.

Dar să lăsăm teoriile și să ne întrebăm: Pe cine slujim atunci, când criticăm în public pe episcopi — în absența lor, — și cui folosim când facem opoziție hotărârilor Sfântului Sinod?

În toamna anului 1928 am asistat la congresul Asociației generale a clerului în București. La deschiderea congresului a luat parte și I. P. S. Patriarh Miron, pe atunci și Regent; — în cuvântarea sa, ținută cu acest prilej, a cerut ca preoțimea să se solidarizeze, dar să nu lupte contra autorității, la subminarea căreia lucrează curentele anarhice vremii.

Tot atunci saluta congresul și I. P. S. Mitropolit Nicolae, — prin delegatul său, — și îndemna preoțimea să facă obiect de studii și program de lucru din broșura împărțită gratuit congresiștilor „Biserica împotriva concordatului”.

Cine a fost de față, își aduce aminte cât de călduros a fost ovaționat I. P. S. Patriarh și I. P. S. Mitropolit.

Pe urmă, în tolu discuțiilor, nimic nu a răsunat mai tare ca — strigătele împotriva episcopatului, fără a se preciza nimic și fără a ține seamă de cuvintele Patriarhului și ale Mitropolitului.

Congresele din toamna anului 1929 și din 1930 s'au ținut în aceeași atmosferă „tradițională”.

Nu peste mult a venit la rând bugetul de sacrificiu al țării, în care biserica ortodoxă, dintre toate confesiunile și categoriile de funcțiuni, a fost mai crunt lovită. Am ajuns ca în Ardeal romano-catolicilor, la două eparhii, să li se plătească 16 canonicilor cu câte 15,550 lei leafă lunară; — greco-catolicilor, la 5 eparhii, să aibă 31 canonicilor cu câte 17,140 lei lunar; iar biserica ortodoxă, la 5 episcopii, să aibă 15 consilieri, cu leafă lunară de 10,470 lei, din care scăzând reținerile nu se primește la mână nici 6000 lei.

Unde vom ajunge în anul ce vine, dacă în anul acesta protopopiatele ortodoxe din Arhiepiscopia Sibielului se reduc la 9; iar cele din mitropolia unită a Blajului se mențin la peste 70?...

În timp ce se făceau aceste operațiuni în bugetul bisericii ortodoxe, o ceată de preoți din capitală umblau în delegații la ministere, — în profitul... cultelor minoritare.

Înainte de a descoperii greșelile celor mai mari, trebuie să dovedim că noi am făcut tot ce trebuia să facem în împrejurările date.

Sântem cu toții contra birocrațismului în biserică. Dar să ne ferim de extreme care ne fac ridicoli.

Cine are nemulțumiri față de anumite fețe bisericești, să le dea pe față precis și asumându-și răspunderea, dar să nu se spună generalități, să nu se acuze „episcopatul” fără a cere sancțiuni și dovezi pentru persoane reale și cazuri precise. Pe această cale se face rău serviciu bisericii, și nu se îndreaptă absolut nimic din neajunsurile reprezentanților ei.

Frații preoți și cinstiți părinți, vă trimit această scrisoare, — împreună cu salutarea frățiasă și creștinească :

Dar vouă și pace tuturor !

Părintele Ilarion.

Cronică rimată.

(Răsbunare...)

*Cu a dreptății cumpănă în mână,
Porniri omenești să-l pună frână,
In halna lui solemnă îmbrăcat
Judecătorul stă îngândurat.*

*In fața lui dosar lângă dosar,
Ca două tabare ce'n luptă sar,
Se repezesc s'arate flecare,
Că e curat..... dar cere răsbunare.*

*De oni de zile poartă'n sânul lor
Gânduri rebele,.. dor răzbunător,
Care ridică din nimica toată,
A stafillor rele, neagra gloată,*

*Căci iată, les acuzele o mie,
A răutății vie mărturie,
Un labirint de intrigi, prompt, se țese,
Din care adevărul cu greu țese.*

*Cuvinte multe, game prefăcute
Se poartă peste foile tăcute,
Și vorbe moi, gene de lacrimi pline,
Ca a dreptății cumpănă, s'o'ncline,*

*Iar urmele Dreptății să le șteargă,
Cuvântul scapă frâul și aleargă,
Bate câmpii... tot se'ntortocă,
De părul se ridică vraf sub tocă.*

*Dar cumpăna dreptății nu inclină
In fața inimii de rele plină,
Căci sufletele, nobile, curate,
Nici când nu cer să fie răsbunate.*

Tie Flaviu.

Activitate misionară.

Comitetul misionar din Parohia ort. română Cuveșdia și-a început activitatea misionară în anul curent în duminica slăbănogului. La sft. liturgie au fost intercalați la ecteni cu numele toți bolnavii din comună, în număr de 24 persoane. După oficierea sft. liturgiei au fost publicați în sft. biserică cu numele toți bolnavii, ceea ce a produs o deosebită impresie între enoriași. Apoi Comitetul misionar a ținut ședință, discutându-se mai multe obiecte, între altele : 1. Darea de seamă despre banii încuși cu dăscul în favorul bolnavilor. S'a dat ajutor lui Pavel Iancu din localitate, orb la vedere de doi ani. Membri comitetului misionar au mai contribuit, la suma încușă, cu altă sumă considerabilă. Au dăruit fruntașul econom Vasile Avramescu, preotul local și alții. Bolnavul a fost foarte impresionat de ajutorul primit, iar enoriașii din Cuveșdia au promis că vor da ajutoare și la alți bolnavi. Cuveșdia, 12 Martie 1931.

Teodor Marcu
preot

Făptuiri misionare.

Despre orașul Paris se vorbește în general ca despre un loc în care s'a concentrat tot ce are omnia mai rău sub raportul bunel conduite, toate viciile și păcatele veacului nostru decadent. Așa i-a mers vestea. Foarte puțini călători cunosc Parisul în adevărata lui luminoasă, — Parisul francez, nu locul de întâlnire și de petrecere a tuturor mutrelor decăzute, de pe întreg globul pământesc.

Totuși, oamenii de toată încrederea ne spun că Parisul nu e spoiala și moda care vine și la noi, sub titlul de marfă de Paris. Din contră, el este cu adevărat la înălțimea numelui și a renumelui său, *in cele bune*. Cetățeanul lui, francezul autohton, muncește cu o stăruință uimitoare și se menține la o înălțime pe care nu o atinge zgomotul și murdăria peregrinilor, cari atât de mult coboară și întunecă falma orașului pumină. Ba ce e mai mult, francezul e un om religios, iar bisericile Parisului totdeauna sunt pline de credincioși.

Că de fapt va fi așa, aducem un caz în care grăesc cifrele. Este vorba de misionarismul creștin, realizat prin mahalaieles Parisului, prin părțile, pe cari autorul, care ne transmite datele pe cari le vom cita le numește „regiuni desmoștenite.” În aceste regiuni, acțiunea creștină, susținută cu o tenacitate pilduitoare, în câțiva ani a realizat progrese uimitoare.

Iată-le. În timp de 5 ani, din 1925 — 1930 în regiunile periferice ale Parisului s'au zidit 52 de biserici și capele, 90 localuri de patronaj (protecțiune a celor slabi, neputincioși), 40 dispensare (localuri în

care se dau bolnavilor consultațiuni și medicamente gratuite), 12 școli, 8 aziluri, 14 maternități (localuri de adăpost pentru femeile însărcinate), 53 case de locuit, etc în afară de mii de credincioși, cari au fost găsiți pe calea pierzării și îndrumați pe calea mântuirii.

Aceste rezultate se datoresc în primul rând preoților, în frunte cu vestitul abate Mercier și alții, înzestrați cu multă râvnă, stăruință și răbdare. Devotamentului și spiritului de jersă a preoților nu a întârziat să se alăture, pe lângă puținul celor săraci, și ajutoarele materiale ale celor avuți. Ementul laic încă nu a lipsit. Studenți și elevi, lucrătorii de toate branșele, marinari și în general, tot felul de bărbați feciori, femei și fete au fost angajați în aceasta binecuvântată acțiune misionară.

Un capitol însemnat în aceasta lucrare formează educația și instrucția copiilor, care se face în așa fel încât, după ce vor crește ei, să reprezinte în societate pe adevărații creștini. În ceea ce privește pe „țărani și muncitorii, cari iau drumul spre Paris, pentru a dobândi aci o bună stare materială, ca și plăceri și alte bogății, dobândesc aci, dacă nu au, cu ajutorul providenței divine, darul credinței și adevărata lumină care-l călăuzește în cetatea în care trebuie să locuiască Dumnezeu”...

Iată deci, ce se poate face printr-o muncă stăruitoare, mai ales acolo, unde s'ar crede că e mare stricătura. Se cere numai idealism, voință, dorința și hotărârea vie și tenace de a făptui și de a nu le-veni în reverii, cari împreună cu sentimentalismul de ocazie în secolul nostru „mașină”, rămân atât de departe de realitate.

Veacul nostru este un veac al mișcării și acțiunii; mișcare repede și acțiune organizată. Cine vrea să se mențină sau să și evolueze, trebuie necondiționat să practice acești doi factori de progres, fără de cari ne izolăm și ne izgonim singuri din ceea ce constituie cuprinsul multiplu și complicat al vieții contemporane.

Dacă Parisul tinde și reușește ca să fie o cetate în care să locuiască Dumnezeu, atunci acest ideal trebuie să ne bucure și încurajeze pe toți, cari suntem chemați și aleși ca să transformăm satele și orașele noastre, în tot atâtea cetăți a lui Dumnezeu.

Pr. Il. V. Felea.

Citiți și răspândiți

„Biserica și Școala“

S'au aflat remășițele orașelor Sodoma și Gomorra?

Din Constantinopol se anunță:

Conform relatărilor ziarelor de aici, Jesuiții au continuat cu săpăturile de pe lângă confluența Iordanului, cu Marea-moartă, pe cari le-au fost început din însărcinarea Institutului biblic papal din Roma, obținând atari rezultate, în urma cărora distrugerea orașelor Sodoma și Gomorra, — enarată în Biblie, — își primește confirmarea sa istorică. — Astfel a succedat a da de urme și resturi de ale ambelor acestor orașe preistorice, între cari s'au aflat case arse și în interiorul acelor schelete omenești și diferite obiecte de ale economiei casnice. — Un strat de cenușă, care acoperea obiectele acestea aflate, dovedește, cumcă ambele orașe, cari erau situate la o distanță abia de 1½ kilometru unul de altul, trebuie că de fapt au fost nimicite prin o ploaie de foc. Din nenumăratele obiecte de utilitate se poate concluda cu multă verosimilitate la modul de trai și la ocupațiunea oamenilor de pe vremurile acelea îndepărtate. — Obiectele desgropate, în cadrul posibilității, vor fi transportate la Institutul biblic papal din Roma. Se privește cu multă și viuă interesare la rezultatele de mai departe ale acestor săpături.

Tradus din „Temesvarer Zeitung Nr. 221 din 30 Septembrie 1930.

de către:

Nicolae Fizeșlanu

protopop mil. ort. rom. în retr.

INFORMAȚIUNI.

Știre personală. Înalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul Ardealului Dr Nicolae Bălan, a plecat în străinătate pentru a-și căuta de sănătate. Eminentul prelat încă nu este pe deplin vindecat din boala pentru care s'a operat în anii trecuți.

Dorim Înalt Prea S. S. să revină în țară cât de curând, în deplină sănătate.

Aeroplanul „Ioan Ghica“, Este cel dintâi aeroplan românesc care zboară peste ocean. El este proprietatea d-lui Ioan Ghica. Sâmbătă a fost botezat în orașul Los Angeles din America, după legea ortodoxă românească, pe numele stăpânului său, iar Sâmbătă seara a plecat din acest oraș în sbor, luându-și direcția peste Oceanul Atlantic spre Anglia, Germania, Cehoslovacia, cu țina București.

D-l N. Titulescu, ministrul Țării noastre la Londra, despre ale cărui mari servicii aduse Țării și neamului am scris în mai multe rânduri în această gazetă, zilele aceste a sosit în țară.

Tot ea de către pădure. Sunt cunoscute împrejurările între cari marele cântăreț Grozăvescu fusese răpus de gloanțele soției sale geloase. Se știe apoi că judecata vieneză achitase pe ucigașa marelui cântăreț român. Foata de tristă memorie „D-na Grozăvescu” nu s'a mulțumit cu achitarea, ci a pornit proces în contra mamei lui Grozăvescu pentru niște ajutoare bănești, în valoare de 11 mil. schilingi, date lui Grozăvescu. Judecata a respins cererea fostei soții a regretatului Grozăvescu, iar acum în urmă și Curia a respins cererea pe motivul că soții sunt datorți să se ajute unul pe altul.

M. S. Regele Carol al II-lea va vizita Basarabia. La 27 Martie, cu prilejul inaugurării noului linii de drum de fier Chișinău — R. vaca — Căinari, M. S. Regele Carol al II-lea va vizita Basarabia. Pe lângă orașul Chișinău M. S. Regele va mai vizita și alte orașe din provincia noastră.

Vizita M. Sale coincide cu 13 ani dela unirea Basarabiei, 27 Martie 1918.

D-l Profesor Nicolae Iorga a fost decorat de M. S. Regele cu „Cordonul ordinului Ferdinand I”.

Regia plânge. Regia chibriturilor plânge cu suferință că consumația chibriturilor a scăzut grozav de tare. Adecă sătenii nu cam cumpără chibrituri fiindcă s'au întors — din pricina scumpirii mereu a chibriturilor — sau întors zic la Iască și amnar. Orașenii asemenea se cam fereșc de chibriturile Regiei, folosind mașinile de aprins (brichete), fiindcă chibriturile scumpe se vând în cutii umplute numai pe jumătate. Apoi din pricina sărăciei lumea aprinde în vatră focul tot mai rar, iar țigările și-le aprind unul dela altul, ori cu iașca, ori cu brichete. Și acum regia se gândeste să facă monopol și din brichete și din amnar. Și s'a făcut un plan de lege, care e vorbă să se voteze de deputați și senatori.

Că lumea are dreptate să se ferească de chibrituri, se poate înțelege și din faptul că cu trei lei (cât costă o cutie de chibrituri) cumperi două kgr. porumb, sau un kgr. grâu.

Fetița republicană. Regele Alfons al Spaniei, trecând pe o stradă a orașului Madrid, a auzit pe o fetiță strigând că să trăiască republica. Regele s'a apropiat de fetiță și a întrebat-o dacă știe ce e o republică. Și n'a știut răspunde. Regele i-a dat un ban și fetița de bucurie a făgăduit că nu va mai striga trăiască republica.

Banul e mai tare decât republica.

Ortodoxi și Uniți. Din numărătoarea ce s'a făcut în 29 Ianuar. a. c. s'a constatat că, în țara noastră sunt cu totul 13 milioane și 800 mil. ortodoxi și un milion 100 mil. uniți greco-catolici. Toată lumea românească dorește ca peste puțin timp să fim toți ortodoxi,

Cea mai mare biserică. În insula Tinos din Grecia se va zădi cea mai mare biserică din întreaga lume. Aci se află icoana Maicei Domnului făcătoare de minuni, — cu ajutorul căreia fostul rege al Greciei s'a făcut sănătos de o boală, căreia doctorii nu i-au putut face nimic. Biserica va avea 150 m. lungime, 150 m. lățime și 150 m. înălțime. Va fi de marmoră verde; va avea 100 de porți de marmoră, 10 rânduri (etaje) și 8 ascensori (mașini de sult rândurile de sus). În această biserică vor încăpea 100.000 de oameni.

După socotelile făcute, ea va costa cam 1 miliard 100 milioane lei. La ridicarea ei se va lucra 10 ani de zile sau poate și mai mult.

Vârsta copacilor. Oamenii învățați au socotit până și anul copacilor. Așa moliftul ajunge până la 700 ani, bradul 425 ani, stejarul 300 ani, fagul 245 ani între 100 și 120 ani trăiesc frasinul, mesteacănul și ulmul.

Satul orbilor. În țara Mexicului este un sat anume Titlepec — care este locuit numai de orbi. Casele lor sunt fără ferestre, pentru că nici nu le-ar folosi — ei neputând să se bucure de vederea lumii. Trăiesc în mare sărăcie și umblă de colo până colo cu ajutorul brațelor lungi — cu care dibuesc lucrurile și cu ajutorul petricelilor ce port în buzunare, de numără casele, sau anume semne — până ajung la locuința lor. — Se crede că orbirea le-ar fi pricinuită de niște musculițe, care sunt în număr foarte mare prin aceste locuri.

Iată oameni cu adevărat nefericiți și prin țara noastră avem o sumă de orbi. Aceștia însă văd cu ochii. Ei sunt orbi numai la minte și la inimă. Musculițele cari aduc asemenea orbire sunt păcatele. Nenorocirea se simte din viața aceasta, — dar ea se va simți mai greu în viața viitoare.

Strigăt de ajutor din Rusia. Muncitorii, țărani și funcționarii din întreaga Rusie cer cu lacrimi în ochi ajutorul Europei împotriva cărmuirii bolșevice.

Gazetele franceze din Elveția, publică acest strigăt de ajutor.

Pentru biserică dela Spitalul Județean. Biserica românească dela Spitalul Județean, care a ajuns în mâinile Românilor în anul 1925, încă nu are iconostas. P. S. Sa părintele Episcop Grigorie și conducătorii parohiei dela Spitalele din Arad, au făcut în scopul acesta apel la diferite corporațiuni și autorități. Cea dintâi corporațiune care a luat inițiativa că biserică unde își găsească mângăere mulți bolnavi și creștini din Arad — să aibă aspect românesc, este Reuniunea Femeilor Românilor din Arad, condusă de Ilustra doamnă Eugenia C. Pop. Aceasta Reuniune compuse de cele mai agile membre aranjează Duminică în 22 Martie c. la 6 oare d. m., în sala prefecturii din Arad, o convenire, unde se va servi un ceaiu oaspeților. Prețul de intrare 40 lei de persoană. Venitul este destinat pentru biserică dela Spitalul Județean.

O carte de valoare cu preț redus: Valoroasa carte: „O mie de pilde pentru viața creștină” scrisă de P. Sf. Episcop Grigorie, în colaborare cu profesorii Nicolae și Gheorghe Popovici, se vinde de azi înainte cu preț scăzut. Prețul s'a redus dela 200 lei la 150 lei. Prea Cucernicii Preoți sunt invitați deci a recomanda intelectualilor această carte, care să nu lipsească din nici o casă românească.

4-8

Să îmbrățișăm meseriile.

Știut este că bună starea economică a unei țări, atârnă și dela gradul de cultură și iscusință profesională a clasei de mijloc. Industria țării noastre încă n'a ajuns la gradul de dezvoltare, în raport cu celelalte țări. Și tocmai pentru că recrutarea meseriașilor de mâne nu e problemă grea, fiindcă avem Căminuri de ucenici, unde să asigură copiilor educație religioasă, morală, culturală și națională, apelez la toți acei cari doresc propășirea iubitei noastre Patrii, să facă propagandă pt. îmbrățișarea meseriilor.

În Căminul Municipiului Arad sunt 10 locuri vacante pt. ucenici.

Doritorii să se adreseze Direcțiunii Căminului de Ucenici, Calea Victoriei.

Arad, la 9 Martie 1931.

L. Dubica
director.

Aviz.

Absolvenții Licențului din Beiuș Jud. Bihor, din promoția 1880-81 sunt rugați a-mi comunica adresa pentru a ne înțelege când? unde? și cum? să lublăm 50 de ani dela depunerea maturității, adică tinerii de atunci, să facem o întâlnire bătrânească după o jumătate de veac dela despărțirea noastră.

Șiria, luna Martie 1931.

Vasilie Popovici
paroch ort. rom.

NOTĂ. Toate ziarele sunt rugate, să binevoiască a publica acest aviz, cu atât mai vărtos, că absolvenții de atunci sunt răspăriți pe întreg teritoriul Țării Românești.

Mulțumiri publice.

Credinciosul Aurel Văgăliu, notar în Iratoșul, și soția Rózalka, au dăruit pentru împodobirea sf. Biserici din Iratoșul un rând de ornate preoțești luminoase.

Credinciosul Gheorghe Roșca comerciant și soția Ana au dăruit spre împodobirea sf. Biserici din Iratoșul o perdea pentru sf. Altar.

Bunul Dumnezeu să primească și să reverse, asupra bunilor creștinilor dăruitorilor, Darul Său cel Cereșc.

În numele Cons. parohial
I. Crișan, preot.

BIBLIOGRAFIE.

A apărut în 1931.

Credința Care Lucrează

De P. Sf. Sa Grigorie Episcopul Aradului.

O carte de 100 pagini, cuprinzând chemări către laici și clerici.

Cercetătorii vieții noastre bisericești ortodoxe vor găsi aici bogat material pentru apostolatul laic în biserică. Azi, în zodia masselor, laicii trebuiesc atrași tot mai mult în sfera de activitate a Bisericii. Cartea arată întreg terenul de muncă al laicilor, aducând argumente și indemnuri neprețuite. În mijlocul lăncezelei de azi, ea este nu numai un stimulent spre optimism și cooperare cu forțe organizate, dar și un îndrumător al preoților în activitatea pastorală. Este de dorit ca preoțimea să o răspândească cât mai mult între intelectuali, spre a-i câștiga pentru opera mântuirii, mai ales că alte confesiuni din țară se razimă pe munca misionară a tuturor forțelor. Citind această lucrare, fiecare preot își va potența zelul.

Cartea aceasta a P. Sf. Episcop Grigorie era absolut necesară spre a indemnă pe laici și preoți la apostolatul faptelor și organizărilor întemeiate pe muncă conștientă ortodoxă.

Prețul 30 lei exemplarul. De vânzare la Librăria Diecezană Arad, Pavel Suru, Cartea Românească din București și la diferite librării eparhiale.

4-6

Dr. Nicodim Mițaș: *Canoanele Bisericii ortodoxe, însoțite de comentarii*. Vol 1, Partea II (Canoanele sinoadelor ecumenice). Traducere făcută de Uroș Kovincici protolereul ortodox sârbesc al Aradului și Dr. Nicolae Popovici profesor la Academia teologică din Arad. Pag. 574. Tiparul Tipografiei diecezane din Arad. Prețul 300 Lei.

În Biserica noastră se simțea mult trebuința de a avea o bună traducere a canoanelor în vigoare și o interpretare a lor, care să stea la nivelul științei teologice de astăzi. Traducătorii lucrării prezente, după

În anul trecut ne-au dat în partea I din vol. I *canoanele apostolice*, acum, prin publicarea părții a doua din acelaș volum, ne dau textul tuturor *canoanelor sinoadelor ecumenice*. Traducerea este făcută într-o limbă clară, lipsită de obscuritățile din traduceri mari vechi. La fiecare canon sunt arătate și canoanele paralele, cari tratează despre aceeaș chestiune canonică și apoi urmează tălmăcirile amănunțite ale lui Milaș, cari lămuresc detaliat chestiunile din toate punctele de vedere, cu referire atât la literatura teologică răsăriteană, cât și la cea apuseană. Indexul detaliat despre toate materiile și numirile cuprinse în întreg volumul prim, care este pus la sfârșitul cărții, ușurează foarte mult întrebuintarea cărții și găsirea tuturor chestiunilor canonice cuprinse în canoanele apostolice și în canoanele sinoadelor ecumenice.

Cartea aceasta va fi de mare folos practic și teoretic pentru clerul nostru, cât și pentru toți cei care doresc să cunoască și să aprofundeze adevărata concepție de viață a Bisericii ortodoxe răsăritene. Se poate comanda la *Librăria Diecezană din Arad*, precum și la alte librării din țară, trimițându-se pe lângă preț și 10 Lei pentru porto.

Onoratele Redacții ale revistelor, cari au binevoit să publice bibliografia prezentă sau altă recenzie asupra cărții „Canoanele Bisericii ort...”, sunt rugate a ne trimite un exemplar din numărul respectiv.

Librăria Diecezană ort. rom. în Arad.

Parohii vacante.

Conform rezoluțiunii Vener. Consiliu eparhial ort. român din Arad No. 191/931, se publică concurs pentru îndeplinirea parohiei vacante din comuna Măderat, protopopiatul Șriei, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în organul eparhial „Biserica și Școala.”

Venitele parohiei sunt:

1. Folosința sesiei parohiale în extenzlunea ei de 32 jug cad.
2. Folosința grădinei parohiale.
3. Stolele și birul legal, care se la în concurs din oficiu.
4. Intregirea dotației preoțești dela Stat, pe care parohia nu o asigură.

Alesul va suporta toate impozitele după beneficiul preoțesc și va catehiza elevii școlilor primare din loc, fără nici o remunerațiune dela comuna bisericască. Va predica de câte ori va fi la rând în serviciul divin.

Parohia este de clasa primă. La concurs se admit numai reflectanți cu cvalificațiune pentru parohii de clasa primă.

Cererile de concurs, însoțite cu documentele ne-

cesare și adresate Consiliului parohial ort. rom. din Măderat, se vor înainta în termenul concursului — Oficiulul protopopesc ort. român din Șiria, jud-țul Arad; iar concurenții — conform §-lui 33 al Regulamentului pentru parohii — se vor prezenta în sf. biserică din Măderat pentru a arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie.

Concurenții din alte Eparhii vor anexa la cererea de concurs și aprobarea Pr. Sf. Sale Părintelui Episcop Eparhial de a putea concura la această parohie. Măderat, 14 Decembrie 1930.

Consiliul parohial ort. rom.

În înțelegere cu: *Mihailu Lucuța* protopop.

—□—

2—3

Pentru îndeplinirea parohiei, devenită vacantă prin încetarea din viață a preotului Ioan Plavoșin din Timișoara Pr. Mihailu (Mehala), se publică concurs cu termen de 30 de zile, socotite dela prima apariție în organul diecezan „Biserica și Școala”.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Una sesie parohială constatătoare din 32 jugh. pământ arabil.
2. Birul legal.
3. Stolele legale.
4. Intregirea dotației preoțești dela Stat.

Preotul ales va suporta toate impozitele după beneficiul din parohie. Va servi și va predica regulat în sf. Biserică, când va fi cu rândul, iar la sărbătorile mari preoții vor servi împreună. Va catehiza la școala primară și cea de ucenici fără altă renumerație din partea parohiei.

Preotul ales se obligă mai departe a respecta decizia consiliului parohial dela 22 Februarie 1931 din Timișoara-Pr. Mihailu (Mehala), privitoare la arondarea din nou a parohiilor pentru eliminarea disproporției numerice de case și familii, ce există de prezent între cele două parohii.

Parohia fiind de clasa primă, dela recurenți se cere să aibă cvalificațiunea regulamentară, 8 clase liceale și bacalaureat și cvalificațiune preoțească de clasa primă.

Cei doritori a compete la acest post, se vor prezenta, în cutare Duminică sau sărbătoare, în sf. Biserică din comuna Timișoara-Pr. Mihailu (Mehala), spre a-și arăta destoinicia în cele rituale și oratorie, conformându-se strict §-lui 33 din Regulamentul pentru parohii, iar cererile însoțite de anexele necesare, adresate consiliului parohial din Timișoara-Pr. Mihailu (Mehala), le vor înainta în termenul concursual oficiului protopopesc ort. român din Timișoara.

Cei din altă dieceză vor cere prealabil Binecuvântarea Prea Sf. Sale Părintelui Episcop diecezan, spre a putea recurge.

Timișoara-Pr. Mihailu (Mehala) din ședința consiliului parohial, ținută la 1 Martie 1931.

În înțelegere cu *Dr. Patrachie Tiucra* m. p. protopopul Timișorilor.

2—3

Redactor responsabil: SIMION STANA.